

al BUTLLETÍ, i els companys que han volgut llegir-lo i estudiar-lo s'hauran pogut donar compte que, malgrat l'enorme importància de les xifres consignades, el Sindicat continua la seva tradicional austeritat en tots els capítols de despeses.

Esdevé que la vida sindical s'ha complicat de tal manera i la seva organització es tan extensa, que el pressupost del Sindicat arriba a la xifra considerable de 763.840 pessetes. Cal tenir present que dintre l'organització sindical s'hi comprèn tot el sosteniment i administració del Casal del Metge, de la Residència d'Estudiants, de les tres Institucions, Mutual, Cooperativa i Caixa de Previsió i Crèdit, de les publicacions del Sindicat, Butlletí, Guia, i Activitats Mèdiques, i de totes les Seccions que tenen algunes d'elles una vida econòmica prou important.

A més, de fer un pressupost conscient i absolutament adaptat a la realitat, el Consell ha organitzat l'administració comptable de forma que contínuament es conegui l'estat i resultats del pressupost, amb la qual cosa s'obté una guia segura i necessària per a la direcció econòmica de la nostra entitat.

* * *

Després de donar-vos una breu impressió de l'organització i administració econòmica del Sindicat, passem a detallar-vos l'actuació del Consell en els assumptes cabdals que s'han presentat durant l'exercici:

METGES TITULARS. — Després de l'Assemblea ordinària de l'any passat, el Consell, a petició de diverses Comarcals, va convocar pel mes de setembre una Assemblea extraordinària dedicada exclusivament a l'assumpte dels metges titulars catalans.

En aquella Assemblea el Consell manifestà de manera inequívoca la seva voluntat decidida de posar-se al costat dels metges titulars de Catalunya per tal de defensar els seus drets i els seus interessos en allò que tenen d'absolutament legítims i noblement adquirits.

En aquella Assemblea es nomenà una Ponència Pro-Titulars per la qual en aquell moment hem de fer constar en nom del Sindicat la més sincera gratitud i la més entusiasta felicitació per haver portat a terme un treball constant, ple de dificultats, i ple, també, cal dir-ho, de moments desagradables.

Aquesta Ponència que ha treballat amb una fe i una activitat exemplar ha estat contínuament en contacte amb el Consell, el qual ha procurat donar-li sempre tota la seva adhesió i tota la seva col·laboració per tal de facilitar el seu comès.

L'Assemblea del setembre de l'any passat va prendre uns acords concrets que el Consell tenia el deure d'aplicar com a mesura extrema en el moment oportú. Ni un sol moment el Consell ha dubtat d'aplicar aquells acords, ni una sola vegada, la Ponència ha demostrat indecisió davant el compliment del mandat imperatiu de l'Assemblea pro-titulars, però un i altre han cregut que abans d'arribar a l'aplicació de les mesures extremes, que representen un moment decisiu, per la vida del Sindicat, hi havia el deure ineludible d'esgotar tots els mitjans de persuasió prop dels elements i de les autoritats que intervenen en aquest importantíssim conflicte.

Fins al moment actual no s'han aplicat encara els acords de l'Assemblea del setembre del 1933, perquè fins el moment actual han existit esperances fundades que s'arribaria a una solució satisfactòria que respectaria els drets legítims dels nostres companys titulars.

Desgraciadament, aquests darrers dies les nostres impressions no podes ésser optimistes, i temem que serà precís arribar a l'aplicació total dels acords d'aquella Assemblea memorable que va demostrar ben palesament la unanimitat de l'estament mèdic català en defensa del metge titular.

Per arribar a una solució satisfactòria s'iniciaren les gestions amb unes entrevistes amb els senyors representants de la Federació de Municipis, gestions que oficiosament tenien la prèvia conformitat del Sr. Conseller de Sanitat. El Consell, de comú acord amb la Ponència pro-Titulars, posà com a condició precisa per a continuar les negociacions, l'acceptació en principi dels dos punts bàsics sense els quals no hi havia possibilitat d'acord: aquests dos punts eren el respecte als titulars actuals i el reconeixement de les consignacions vigents.

Aquestes negociacions varen tenir en principi un resultat favorable car en el dictamen de la Comissió hi figurava el reconeixement dels drets dels Titulars, però, després, en intervenir la majoria parlamentària en el moment d'aprovar la llei, no es varen mantenir els punts de coincidència a's quals s'havia arribat.